

Voor het behoud van de schepping

Bij de lezingen

Exegetische notities eerste lezing

Wijsheid 13,1-9

Het boek Wijsheid is bij uitzondering geschreven in het Grieks en niet in het Hebreeuws, zoals de andere boeken van het Eerste Verbond. Het is waarschijnlijk een halve eeuw (of nog minder) vóór de geboorte van Jezus Christus ontstaan. De schrijver behoort tot de joodse kringen in Alexandrië in Egypte en is zowel dichter als geestelijk leider die aan zijn tijdgenoten de rijke boodschap van de Tenach – ons Oude Testament – wil overbrengen. Hij wil hen bemoedigen in een situatie van onderdrukking en vervolging omwille van hun geloofsovertuiging.

Het hele boek ademt een diepgelovige, joodse, bijbelse inslag. De wijze van vertellen sluit aan bij de manier waarop men in de synagoge van die dagen de overweging op de Schriften hield. Hierbij bedient de schrijver zich ook van de Griekse stijlvormen.

Het eerste vers van het boek Wijsheid geeft weer waar het hele boek over gaat: 'Hebt de gerechtigheid lief.' Voor de schrijver is dat hetzelfde als God zoeken en de wijsheid vinden. Aan de hand van allerlei voorbeelden uit de heilsgeschiedenis illustreert de auteur hoe God de wijsheid in het voordeel laat werken van rechtvaardige personen en de slechten door Hem gestraft worden. In de hoofdstukken 13 en 14 doet hij dat door middel van een lange kritiek op de afgoderij. In onze perikoop gaat het om een vernietigende kritiek op de aanbidding van natuurelementen. Deze valse goden dienen als kader om in de tijd van de schrijver de zuiverheid van het geloof te activeren. Hij

stelt er tegenover dat je uit het kunstwerk van de schepping tot de erkenning van een persoonlijke God kunt komen. Daarmee bevestigt hij de joden in hun geloofsovertuiging en bemoedigt hij ons bij onze bewogenheid om onze moeder Aarde.

Exegetische notities eerste lezing

Kolossenzen 1,15-20

De brief aan de Kolossenzen is waarschijnlijk van latere datum en lijkt geschreven te zijn door een leerling van Paulus. De brief snijdt enkele grote theologische thema's aan en doet daardoor eerder denken aan een traktaat dat de verhouding tussen het christelijk geloof en de omringende cultuur wil verhelderen. In de verzen 1,9-23 bidt Paulus voor de gelovigen van Kolosse, nadat hij heeft gehoord van hun bekering. Hij vraagt niet om materiële voordelen, maar om geestelijk inzicht, zodat het evangelie vrucht mag dragen in goede daden en ze mogen groeien in hun kennis van God. Daarvoor mogen ze God danken, want ze leven nu in het koninkrijk van Christus, dat de kerk en de kosmos omvat.

De verzen 1,15-20 zijn een prachtige hymne, een liturgische geloofsbelijdenis van de jonge kerk. Deze hymne is een meditatie op het eerste woord van de Bijbel: 'in-het-begin (in het Hebreeuws één woord) schiep God hemel en aarde'. Christus staat centraal. In Hem krijgen Gods schepping, openbaring en verlossing hun diepste betekenis. Christus is zowel de oorsprong als het doel van de schepping. Hij vervult alles met zijn volheid en brengt verzoening met God. De kerk, als Lichaam van Christus, wordt zo

het instrument van Gods handelen in de wereld.

Exegetische notities Evangelie

Matteüs 6,24-34

We lezen een gedeelte uit de Bergrede van Jezus. In deze leerrede schetst Jezus, als een nieuwe Mozes, zijn visie op God, mens en wereld. Het is als het ware zijn program, waarin Hij terugkeert naar de wortel van elk gebod uit de joodse Tora, om zo de ware bedoeling van Gods wil te onthullen. Na het Onze Vader, dat centraal staat in de Bergrede, volgen bij Matteüs een reeks korte spreuken, die allemaal dezelfde oproep bevatten: maak je geen zorgen om de dag van morgen, maar geef je over aan de vaderlijke zorg van God. De perikoop bevat twee van deze spreuken: over de keuze tussen God en de mammon (6,24) en over het vertrouwen op Gods zorg (6,25-34).

Het 'dienen' van twee heren gaat in Jezus' tijd verder dan alleen werk verrichten; een dienaar was ook eigendom van een heer. De dienaar kon maar aan één meester toebehoren. De tegenstelling tussen 'haten' en 'beminnen', 'aanhangen' en 'verachten' kan vergelijkend zijn gebruikt, maar kan ook wijzen op het uitsluiten van het een of het ander. Zo komt het eerste gebod in beeld: 'Gij zult geen andere goden hebben, ten koste van Mij' (Exodus 20,2). Het dilemma wordt duidelijk: je bent trouw aan God óf aan de mammon.

'Mammon' is een latere semitische term voor 'rijkdom' en 'geld' en gaat terug op een woord dat 'vertrouwen' of 'afhankelijkheid' betekent, zonder negatieve connotatie. Hier is de mammon echter de verpersoonlijking van het kapitaal, alles wat haaks staat op God. Jezus maakt duidelijk: wie tegelijk op God én op de mammon vertrouwt, breekt met het eerste gebod. In een bestaan dat werd be-

heerst door geldzorgen en overlevingsdrang is dat een prikkelende uitspraak. Met het oog op het behoud van de schepping leren we dat niet het geldelijk profijt de overhand mag hebben, maar eerder de zorg voor welzijn.

In de volgende passage (6,25-34) onderbouwt Jezus zijn oproep om je vertrouwen alleen te stellen in God. Hij doet dat door de vergankelijkheid van menselijke behoeftes te contrasteren met de onvergankelijkheid van Gods trouwe liefde. Hij maakt daarbij de vergelijking met twee schepsels: de vogels in de lucht (6,26) en de lelieën in het veld (6,28). De schepping bestaat zonder zorgen, omdat God er zelf voor zorgt. In alles wat leeft, ontdekt Jezus sporen van Gods zorg: Hij voedt en kleedt zijn schepping.

Daarom is menselijke bezorgdheid niet alleen onnodig, maar ook ongegrond. Als God al zorg draagt voor bloemen en vogels, hoeveel te meer zal Hij dan zorg dragen voor de mens, die naar zijn beeld geschapen is en met wie Hij telkens opnieuw een verbond sluit? Jezus laat er geen twijfel over bestaan: Gods zorg is het meest zekere dat er bestaat.

De menselijke neiging om zich zorgen te maken, komt voort uit zijn kleingelovigheid. Wie gelovig is, vertrouwt volledig op het koninkrijk van God en op de gerechtigheid van de Vader, die 'vandaag' zorgt – zonder onderscheid.

Exegetische notities Evangelie

Matteüs 8,23-27

Na de Bergrede gaat het evangelie van Matteüs verder met een serie van drie tekenen van gezag van Jezus: het bedwingen van de storm (8,23-27), de uitdrijving van duivels (8,28-34) en de genezing van een lamme (9,1-8). In het verhaal van de storm op het meer zien we wat de leerlingen ervaren als ze met Jezus in de boot zijn gestapt. Angst en vrees overvalt hen als Je-

zus slaapt, geloof en liefde bannen echter de vrees uit. Het is een oproep 'geloof te hebben in ons geloof' (Henri de Lubac). De geschiedenis die Matteüs vertelt, vinden we ook bij Marcus (4,35-41) en Lucas (8,22-25), en ze vertoont parallelen met het verhaal van Jona (1,1-16): mensen op zee worden bang tijdens een storm, terwijl degene die ze voor de ondergang kan redden, slaapt. Deze wordt gewekt en gewezen op het gevaar, waarna de zee weer rustig wordt. Bij Jona is het God die dat doet, in het nieuwtestamentische verhaal is dat Jezus.

Het gaat hier om meer dan een storm op het meer. Matteüs gebruikt het woord *seismos*, dat aarbeving betekent en een apokalyptisch beeld oproept. De leerlingen in de boot doorstaan een zware beproeving, waar ze op eigen kracht niet meer uit kunnen komen. Daarvoor hebben ze onvoldoende geloof.

De evangelist maakt in dit verhaal gebruik van het contrast tussen het natuur-

geweld en de doodsangst bij de leerlingen, en de serene kalmte van Jezus. Zo wordt het verschil tussen het aarzelende geloof van de leerlingen en de macht van Jezus over de elementen uitvergroot.

De vertelling bij Matteüs kent twee opvallende verschillen met de twee andere synoptici. Bij Marcus en Lucas stilt Jezus eerst de zee en spreekt de leerlingen daarna aan, maar Matteüs draait dit om: eerst maakt Jezus de leerlingen een verwijt en pas dan brengt Hij de storm tot zwijgen. Op het einde vragen bij Marcus en Lucas de leerlingen zich af wie Hij toch is, bij Matteüs zijn dat 'de mensen'.

Zo maakt Matteüs duidelijk dat het hem niet te doen is om het wonder *an sich*, maar om de kleingelovigheid van de leerlingen. Deze verhindert hen om op eigen kracht de beproeving te boven te komen en doet ze afvragen wie Hij toch is dat de winden en de zee Hem gehoorzamen. Ze vormt de boodschap voor de mensen die het evangelie horen.

Bij de gebeden

Gebed

Het gebed laat de kosmische diepte zien van de liturgie. De zorg van de mens voor de schepping staat daarbij niet op zichzelf: zij is ingebed in de wederkerige relatie tussen de Drie-ene God en de mens. De Vader heeft de schepping tot bestaan geroepen in Christus, de eerstgeborene van heel de schepping (zie Kolossenzen 1,15-16). Door zijn Geest heeft Hij ons de levensadem geschonken (zie Genesis 2,7), opdat wij het werk van zijn handen liefdevol bewaren (zie Genesis 2,15 en Psalm 8,7).

Gebed over de gaven

In het gebed over de gaven klinkt de ecologische dimensie van de liturgie door.

De vruchten van de aarde, tegelijk gave van de Schepper en werk van mensenhanden, dragen we op aan de God. In de kracht van de heilige Geest herschept Hij ze, zodat ze voedsel en drank worden van eeuwig leven (zie Johannes 6,54-55). Deze herschepping brengt de scheidingsdaad tot voltooiing. Van meet af aan heeft God met de schepping het heil van mensen voor ogen, heel de schepping is gericht op genade en heelheid.

Gebed na de communie

Het gebed na de communie trekt het sociale aspect van de eucharistie verder door naar heel de schepping. Het sacrament van eenheid versterkt niet alleen onze verbondenheid met God en met elkaar, maar vormt ons ook tot mensen

die in harmonie leven met alles wat geschapen is (zie *Laudato si'* 66). De nieuwe hemel en de nieuwe aarde waar we naar uitzien (zie 2 Petrus 3,13) mogen we verstaan als de verzoening tussen al wat leeft

en bestaat, natuur én mens. Op deze manier verwoordt het gebed een integrale ecologie: het verbindt de schreeuw van de aarde met die van de armen.

Het Zonnelied van Franciscus van Assisi

Allerhoogste, almachtige, goede Heer,
van U zijn de lof, de roem, de eer en alle zegen.
U alleen, Allerhoogste, komen zij toe
en geen mens is waardig uw naam te noemen.
Wees geprezen, mijn Heer met al uw schepselen,
vooral door mijnheer broeder zon,
die de dag is en door wie Gij ons verlicht.
En hij is mooi en straalt met grote pracht;
van U, Allerhoogste, draagt hij het teken.
Wees geprezen, mijn Heer, door zuster maan en de sterren.
Aan de hemel hebt Gij ze gevormd, helder en kostbaar en mooi.
Wees geprezen, mijn Heer, door broeder wind
en door de lucht, bewolkt of helder, en ieder jaargetijde,
door wie Gij het leven van uw schepselen onderhoudt.
Wees geprezen, mijn Heer, door zuster water,
die heel nuttig is en nederig, kostbaar en kuis.
Wees geprezen, mijn Heer, door broeder vuur,
door wie Gij voor ons de nacht verlicht;
en hij is mooi en vrolijk, stoer en sterk.
Wees geprezen, mijn Heer, door onze zuster, moeder aarde,
die ons voedt en leidt,
en allerlei vruchten voortbrengt, bonte bloemen en planten.
Wees geprezen, mijn Heer, door wie omwille van uw liefde
vergifenis schenken, en ziekte en verdrukking dragen.
Gelukkig wie dat dragen in vrede,
want door U, Allerhoogste, worden zij gekroond.
Wees geprezen, mijn Heer, door onze zuster de lichamelijke dood,
die geen levend mens kan ontvluchten.
Wee hen die in doodzonde sterven;
gelukkig wie zij in uw allerheiligste wil vindt,
want de tweede dood zal hun geen kwaad doen.
Prijs en zegen mijn Heer,
en dank en dien Hem in grote nederigheid.

Uit: Gerard Pieter Freeman et. al, Franciscus van Assisi. De Geschriften. Gottmer, Haarlem 2006

Liedsuggesties

Komt, laat ons juichen voor de Heer, Psalm 95, *Weerklank* 95

Heer, onze Heer, hoe machtig is uw Naam, Psalm 8, *Gezangen voor Liturgie* 8 II

Als regen die de aarde drenkt, 24 *Kerkliederen* 9, *Klein Dienstboek* 253

Gezegend die de wereld schept, *Gezangen voor Liturgie* 603

Looft Hem die deze wereld schiep, *Klein Dienstboek* 248

In het begin lag de aarde verloren, *Liedboek* 162, *Zingt Jubilate* 823

Voor het behoud van de schepping I

Groen

Lectioarium, deel II, blz. 634 en deel A, blz. 258

Ter inleiding

Gods goede schepping is ons ‘gemeenschappelijk huis’ dat aan onze zorgen is toevertrouwd. Als wij het niet doen, wie wel? Naast concrete inzet is het van groot belang dat we ons bezinnen. Waarom zouden we ons inzetten? Omdat we gedwongen worden door de klimaatveranderingen? Uit angst voor onze toekomst? Of is het veeleer omdat al vanaf het begin van de schepping God ons de zorg voor de aarde heeft opgedragen: bevolk de aarde en zorg voor haar, zo staat er in het scheppingsverhaal. Geen opdracht ingegeven door angst, eerder een positieve aanwijzing. Laten we ons verwonderen om de schoonheid van de schepping en tegelijkertijd ons inzetten voor het herstel van ‘ons gemeenschappelijk huis’.

Eerste lezing *Wijsheid 13,1-9*

Van nature dwaas waren alle mensen, die van God niet wisten, die niet in staat waren in de zichtbare goederen Hem die is te herkennen, die wél de werken zagen, en tóch de Kunstenaar niet kenden, maar die het vuur, de wind, of de trillende lucht, of de sterrenwereld, het geweld van het water, of de lichten aan het uitspannel beschouwden als goden die de wereld besturen. Als zij van deze dingen goden gemaakt hebben omdat zij bevangen waren van hun schoonheid, dan mogen zij weten dat de Heer van dit alles zoveel schoner is: want de Schepper van dat alles is ook de oorsprong van alle schoonheid! En als zij getroffen waren door de kracht en het geweld van die dingen, laten zij dan begrijpen dat de Maker van dat alles zoveel machtiger is! Uitgaande van de grootheid en de schoonheid van de schepselen kan men immers door vergelijking komen tot de kennis van de Schepper! Zeker, men mag deze mensen niet al te streng berispen: zij dwalen wel, maar zij zoeken toch God en willen Hem vinden. Zij onderzoeken zijn werken waartussen zij leven, en geloven hun ogen, want wat zij zien is mooi. Anderzijds zijn zij toch niet te verontschuldigen: want als zij in staat geweest zijn door te stoten tot de kennis van het heelal, hoe hebben zij dan de Heer van dat alles niet tevoren ontdekt?

Antwoordpsalm *Psalm 19(18),2-3.4-5*

Refrein De hemel verkondigt Gods heerlijkheid.

Evangelie *Matteüs 6,24-34*

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: ‘Niemand kan twee heren dienen Hij zal de een haten en de ander liefhebben, ofwel de een aanhangen en de ander verachten. Gij kunt niet God dienen én de mammon. Daarom zeg Ik u: Weest niet bezorgd voor uw leven, wat ge zult eten of wat ge zult drinken, en ook niet voor uw lichaam, wat ge zult aantrekken. Is het leven niet méér dan het voedsel en het

lichaam niet méér dan de kleding? Let eens op de vogels in de lucht: ze zaaien niet en maaïen niet en verzamelen niet in schuren, maar uw hemelse Vader voedt ze. Zijt gij dan niet veel méér dan zij? Trouwens, wie van u is in staat met al zijn tobben aan zijn levensweg één el toe te voegen? En wat maakt gij u zorgen over kleding? Kijkt naar de leliën in het veld: hoe ze groeien. Ze arbeiden noch spinnen. Toch zeg Ik u: Zelfs Salomo in al zijn pracht was niet gekleed als een van hen. Als God nu het veldgewas, dat er vandaag nog staat en morgen in de oven wordt geworpen, zó kleedt, hoeveel te meer dan u, kleingelovigen? Maakt u dus geen zorgen over de vraag: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of wat zullen wij aantrekken? Want dat alles jagen de heidenen na. Uw hemelse Vader weet wel dat gij al deze dingen nodig hebt. Maar zoekt eerst het Koninkrijk en zijn gerechtigheid; dan zal dat alles u erbij gegeven worden. Maakt u dus niet bezorgd voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen leed.'

Ter overweging

Wij kunnen genieten van de pracht van de schepping: de leliën op het veld, de vogels in de lucht, de dieren, de planten, alles wat leeft en beweegt. Maar veel is al verdwenen, helaas. De voorruit van onze auto zit na een rit niet meer onder de dode insecten. De zwaluwen zijn dan ook minder in aantal. Kleine voorbeelden van grote, ingrijpende klimaatveranderingen. En het komt door ons, mensen die deze aarde bevolken. Bewust van onze verantwoordelijkheid horen we de oproep van Jezus om allereerst het Rijk van God te zoeken en zijn gerechtigheid. Dat Rijk van God bestaat uit mensen in hun context en die context is beschadigd, meer nog, is soms verwoest. En als gerechtigheid ons wordt opgedragen, dan gaat dat om een wereldwijde beweging van herstel, want de arme volkeren zijn de eerste slachtoffers van het verkwistende gedrag van de rijke landen. Om het herstel van de schoonheid van Gods goede schepping: laten we ons bekeren en de handen ineenslaan, over grenzen heen.

Voorbede

Om bescherming van ons gezamenlijk huis,
om de zorg voor alles wat groeit en bloeit.
Laat ons bidden...

Om bewustwording van de kritieke toestand van onze aarde,
om de zoektocht naar herstel en duurzaamheid.
Laat ons bidden...

Om de groei van jonge mensen tot verantwoordelijke wereldbewoners,
om leiders die mensen meenemen in een nieuwe cultuur.
Laat ons bidden...

Om een vernieuwd lezen van de heilige Schriften,
om aanvaarding van onze schuld ten aanzien van de arme volkeren.
Laat ons bidden...

Persoonlijk gebed

God, Schepper,
U bent ons steeds nabij
en wij danken U om de gave van leven,
om de gave van alles wat ons omringt.
Wij vragen U om vergiffenis
voor wat wij U hebben aangedaan
door de vernietiging van zoveel goeds op uw aarde.
Wij bidden U:
dat wij ons omkeren,
dat wij zicht houden op hoe U het bedoeld heeft,
dat wij ons inzetten om te herstellen wat is verwoest.
Zo bidden wij U door Christus, onze Heer. Amen.

Zending en zegen

Met het oog op herstel van Gods mooie en goede schepping, met het oog op het herstel van 'ons gemeenschappelijke huis' worden we gezonden, de wereld in. Moge God ons vergezellen met zijn zegen.

Hierna volgen de zegen en wegzending.

Gebed

Vader, Gij hebt in Christus,
de eerstgeborene van heel de schepping,
alles tot bestaan geroepen.
Wij bidden U, dat wij,
gehoorzaam aan de levensadem van uw Geest,
het werk van uw handen in liefde bewaren.
Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon,
die met U leeft en heerst
in de eenheid van de heilige Geest,
God, door alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Gebed over de gaven

Aanvaard, Vader,
deze vruchten van de aarde en van onze handen:
breng in hen het werk van uw schepping tot voltooiing,
opdat zij, herschapen door de heilige Geest,
voor ons voedsel en drank worden van eeuwig leven.
Door Christus onze Heer. Amen.

Prefatie V van de zondagen door het jaar, Altaarmissaal 649

Gebod na de communie

Moge het sacrament van eenheid dat wij hebben ontvangen, Vader,
onze verbondenheid met U en met onze broeders en zusters versterken,
opdat wij, terwijl wij uitzien naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
leren te leven in harmonie met elk scheepsel.
Door Christus onze Heer. Amen.

Deze gebeden zijn voorlopige vertalingen en niet goedgekeurd voor liturgisch gebruik

Perikopen: © Katholieke Bijbelstichting, Breda

Voor het behoud van de schepping II

Groen

Lectionarium, deel II, blz. 446 en 248

Ter inleiding

De schepping, onze prachtige aarde, moet behouden worden, omdat we anders aan onze kinderen en kleinkinderen een verwoeste wereld overdragen. Wij, christenen, worden gesteund door ons geloof dat God in oorsprong alles goed geschapen heeft. Wij mensen zijn bezig dit werk te beschadigen, te vernietigen. Naast daadwerkelijke inzet is ook bezinning geboden en gebed. Zo zijn wij hier bijeen.

Eerste lezing *Kolossenzen 1,15-20*

Broeders en zusters, Christus Jezus is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene van heel de schepping. Want in Hem is alles geschapen in de hemelen en op de aarde, het zichtbare en het onzichtbare, tronen en hoogheden, heerschappijen en machten. Het heelal is geschapen door Hem en voor Hem. Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in Hem. Hij is ook het hoofd van het Li-chaam dat de kerk is. Hij is de oorsprong, de eerste die van de dood is opgestaan om in alles de hoogste te zijn, Hij alleen. Want in Hem heeft God willen wonen in heel zijn volheid, om door Hem het heelal met zich te verzoenen en vrede te stichten door het bloed, aan het kruis vergoten, om alles in de hemel en op de aarde te verzoenen, door Hem alleen.

Antwoordpsalm *Psalm 104(103),1-2a.5-6.10 en 12.13-14.24 en 35c*

Refrein De Heer vinde zijn vreugde in al zijn schepsels.

Evangelie *Matteüs 8,23-27*

Toen Jezus in de boot stapte, volgden zijn leerlingen Hem. Opeens raakte de zee in hevige beroering zodat de golven over de boot sloegen; Hij echter lag te slapen. Zij gingen naar Hem toe en maakten Hem wakker met de woorden: 'Heer, red ons, wij vergaan!' Hij sprak tot hen: 'Waarom zijt gij bang, kleingelovigen?' Dan stond Hij op, richtte zich met een dwingend woord tot de winden en de zee, en het water werd volmaakt stil. De mensen stonden verbaasd en zeiden: 'Wat voor iemand is dat toch, dat zelfs de winden en de zee Hem gehoorzamen?'

Ter overweging

Wij zijn allemaal bewoners van dezelfde aarde, we zitten allemaal in het zelfde schuitje. De golven van de gevolgen van de klimaatcrisis klotsen tegen de railing op. Opwarming van de aarde, natuurrampen, vervuiling van de grond en van het water, tot in de diepten van de oceanen toe. Wie spreekt een gezagvol woord? Wie weet de geest en het hart van mensen te raken zodat het tot een omkeer komt? De profeten van onze dagen zeggen dat het 'vijf voor twaalf' is en ook

daarvan zijn alweer seconden verstreken. De leerlingen van Jezus maakten Hem wakker in hun angst om te vergaan. Is het te gewaagd om het om te draaien: Jezus maakt ons wakker, omdat Hij bezorgd is dat anders de wereld vergaat?

Voorbede

Om mensen die als goede beheerders van Gods schepping
– ons gemeenschappelijk huis –
inventief en doortastend de koers der zaken ombuigen.
Laat ons bidden...

Om bewustwording bij hen die leidinggeven,
dat het welzijn van alle bewoners van onze aarde
boven persoonlijke verrijking en winsbejag gaat.
Laat ons bidden...

Om groei van liefde voor elk wezen, voor elke plant en dier,
dat deze liefde ons creatief houdt
om doortastend te bouwen aan herstel van onze aarde.
Laat ons bidden...

Persoonlijk gebed

God, Schepper van hemel en aarde,
U staat aan het begin van al wat bestaat
en aan uw scheppend Woord
gehoorzamen zelfs de krachten van het kwaad.
Laat ons in de stormen van deze tijd
uw reddende aanwezigheid ervaren,
opdat onze angst verandert in volharding
te zoeken naar een nieuwe verhouding
tot alles wat leeft in uw schepping.
We vragen het U in Christus' naam. Amen.

Zending en zegen

Bewustwording is een eerste stap, handelen in zorg om 'ons gemeenschappelijk huis' een tweede stap. Dat visie en doelgericht handelen samen opgaan.

Hierna volgen de zegen en wegzending.

Gebed

Vader, Gij hebt in Christus,
de eerstgeborene van heel de schepping,
alles tot bestaan geroepen.
Wij bidden U, dat wij,
gehoorzaam aan de levensadem van uw Geest,
het werk van uw handen in liefde bewaren.
Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon,
die met U leeft en heerst
in de eenheid van de heilige Geest,
God, door alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Gebed over de gaven

Aanvaard, Vader,
deze vruchten van de aarde en van onze handen:
breng in hen het werk van uw schepping tot voltooiing,
opdat zij, herschapen door de heilige Geest,
voor ons voedsel en drank worden van eeuwig leven.
Door Christus onze Heer. Amen.

Prefatie V van de zondagen door het jaar, Altaarmissaal 649

Gebed na de communie

Moge het sacrament van eenheid dat wij hebben ontvangen, Vader,
onze verbondenheid met U en met onze broeders en zusters versterken,
opdat wij, terwijl wij uitzien naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
leren te leven in harmonie met elk schepsel.
Door Christus onze Heer. Amen.

Deze gebeden zijn voorlopige vertalingen en niet goedgekeurd voor liturgisch gebruik

Perikopen: © Katholieke Bijbelstichting, Breda